

School is geen straf meer voor Gwen

Na een wanhopige zoektocht vond Gwen Sarink (15) een geschikte schoolplek. Bij Tavenu klimt ze uit het dal. Nu de subsidie voor het jongerencentrum op de tocht staat, zijn er zorgen. Is dat terecht of niet?

Michel Koster

Waalwijk

Op haar vorige scholen ging het met Gwen helemaal mis. Het lukte de 15-jarige puber niet om contacten met leeftijdsgenoten te leggen. Gwen kreeg paniekaanvallen en worstelde met een eetprobleem. Het toch al weinige zelfvertrouwen brokkelde met de dag verder af. „Gwen was het plezier in het leven helemaal kwijt”, vertelt Sandra Pelders over haar dochter. „Dat is hartverscheurend.”

„We gingen allerlei scholen af, wanhopig op zoek naar een goede plek”, blikt de Waalwijkse terug. „Als je kind op een gegeven moment zegt dat het niet meer hoeft, dan komt dat keihard binnen.”

Twijfels

Uiteindelijk kwamen ze op advies van de gemeente bij de Tavenu terecht. „Ik kende het jongerencentrum alleen van de feesten, waar ik vroeger toe naar ging”, vertelt ze. „Ik had zo mijn twijfels of dit een geschikte plek voor Gwen was, tot ik er weer binnen stapte. Dit

Er was juist wat rust in ons leven. Maar nu is de onzekerheid groot

– Sandra Pelders

kleinschalige, die persoonlijke aandacht heeft ze nodig.”

Ze volgt nu haar lessen bij het orthopedagogisch-didactisch centrum (OPDC) Boost!. Samen met nog een kleine tien jongeren, die op reguliere middelbare scholen zijn uitgevallen of dreigen vast te lopen. „Ieder heeft zijn of haar eigen verhaal”, vertelt Gwen. „Je wordt hier gezien en gehoord. En dat geeft vertrouwen.”

Vangnet

Het uiteindelijke doel is om de jongeren weer naar het ‘gewone’ onderwijs terug te laten keren. En daar wordt de tijd voor genomen. De leerlingen volgen niet alleen de gebruikelijke vakken, maar krijgen ook andere ondersteuning om zich staande te houden. Jaarlijks gaat het om zo’n 25 jongeren, die voor kortere of langere tijd op deze manier zo’n vangnet nodig hebben. In coronatijd blijkt dat niet anders te zijn.

Nu het Waalwijkse jongerencentrum zijn subsidie dreigt kwijt te raken, klimt Sandra Pelders als één van de ouders op de barricade. Wat dit besluit van de gemeente betekent voor de Tavenu is nog onduidelijk.

De gemeente wil vanaf volgend jaar het jongerenwerk gaan inkopen. Zo hoopt ze meer inzicht te krijgen in het beleid, doelen en kosten, iets wat ze nu bij Tavenu mist.

Dat het Waalwijkse jongerencentrum ook mag inschrijven, neemt de zorgen niet weg. „Er was

▲ Gwen Sarink met haar moeder Sandra in het klaslokaal van jongerencentrum Tavenu waar ze momenteel les krijgt. FOTO: ROEL VAN DER AA

juist wat rust in ons leven. Maar nu is de onzekerheid voor ouders en jongeren groot”, stelt de Waalwijkse. „Waarom zet de gemeente dit allemaal op het spel?”

Terechte zorgen?

Zijn de zorgen terecht? Als de gemeente de subsidiekraan voor Tavenu dicht draait, betekent het in ieder geval niet dat er in één klap geen geld meer is voor Boost! Het onderwijsproject wordt betaald uit een heel ander potje van Samenwerkingsverband VO De Langstraat, waar de middelbare

scholen in deze regio bij aangesloten zijn.

„Ook als het jongerenwerk in Waalwijk straks wordt ingekocht, kan Boost! gewoon door”, benadrukt wethouder Dilek Odabasi. „Wij willen het beste voor onze (kwetsbare) jongeren en handelen altijd in hun belang.”

Maar Sandra Pelders ziet dat heel anders. „De Tavenu is onlosmakelijk met het OPDC verbonden. Wat gebeurt er als ze bij de inkoop buiten de boot vallen? Hun jongerenwerkers spelen een grote rol bij dit onderwijs. Je kunt ze bij

wijze van spreken dag en nacht bellen. Ze halen Gwen op als ze een keer wat minder in haar vel zit. Zie je dat bij een grote organisatie gebeuren?”

Manifest

Ze staat niet alleen in haar kritiek. Ton Milatz, directeur van MET Praktijkonderwijs en projectleider van het OPDC, heeft een manifest ondertekend tegen de subsidie-stop voor de Tavenu. Datzelfde geldt voor Marijke van der Meer, directeur-bestuur van Samenwerkingsverband VO De Langstraat.

„De lessen houden niet op bij het klaslokaal”, stelt Milatz. „Ook daarbuiten moeten de leerlingen zich veilig voelen. En de Tavenu biedt die omgeving. De jongeren hebben vaak van alles meegeemaakt. Dat vraagt om een speciale benadering. De mensen van Tavenu weten wat er van hen gevraagd wordt. Het laatste waar je op zit te wachten, is dat er straks een duiventil van medewerkers ontstaat. Steeds andere gezichten, zo bouw je geen vertrouwen op. En dat is cruciaal bij deze jongeren.”

Ook Gwen heeft zo haar draai gevonden. „Ik heb echt een band met De Tavenu gekregen”, beaamt de tiener. „Ik verricht er vrijwilligerswerk en wil dat ook blijven doen.”

Dat enthousiasme heeft haar moeder lang niet gezien. „Ze is nu sowieso veel opener. Dat ze dit allemaal vertelt, kon je een half jaar geleden echt niet voorstellen. Vandaag stond ze bij de Tavenu nog wentelteefjes te maken, terwijl ze met een eetprobleem worstelt. Dat zijn allemaal overwinningen”, aldus Pelders.